

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

P8_TA(2017)0235

Ochrona osób dorosłych szczególnej troski

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 1 czerwca 2017 r. zawierające zalecenia dla Komisji dotyczące ochrony osób dorosłych szczególnej troski (2015/2085(INL))

(2018/C 307/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 67 ust. 4 i art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 3 gwarantujący każdemu obywatelowi prawo do poszanowania jego integralności fizycznej i psychicznej oraz art. 21 dotyczący niedyskryminacji;
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie ochrony prawnej osób pełnoletnich: skutki transgraniczne ⁽¹⁾,
  - uwzględniając ocenę europejskiej wartości dodanej z września 2016 r. przygotowaną przez Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (PE 581.388),
  - uwzględniając konwencję haską z dnia 13 stycznia 2000 r. o międzynarodowej ochronie osób pełnoletnich („konwencja haska”),
  - uwzględniając konwencję ONZ z dnia 13 grudnia 2006 r. o prawach osób niepełnosprawnych („konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych”),
  - uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy nr R (99) 4 z dnia 23 lutego 1999 r. w sprawie zasad dotyczących ochrony prawnej niepełnosprawnych osób dorosłych („zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy nr R (99) 4”),
  - uwzględniając zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy nr CM/Rec(2009)11 z dnia 9 grudnia 2009 r. w sprawie zasad dotyczących stałych pełnomocnictw i testamentu życia w związku z niepełnosprawnością („zalecenie Komitetu Ministrów Rady Europy nr CM/Rec(2009)11”),
  - uwzględniając art. 46 i 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0152/2017),
- A. mając na uwadze zasadnicze znaczenie, jakie ma zbliżenie się Unii do swoich obywateli oraz zajęcie się przez Unię tematami dotyczącymi ich bezpośrednio, przy zapewnieniu wolnego od dyskryminacji i wykluczenia poszanowania praw podstawowych;
- B. mając na uwadze, że ochrona osób dorosłych szczególnej troski korzystających ze swobody przemieszczania się na terenie Unii jest sprawą o charakterze transgranicznym, a co za tym idzie, dotyczy wszystkich państw członkowskich; mając na uwadze, że kwestia ta ukazuje znaczenie roli, jaką Unia i jej Parlament muszą odgrywać w rozwiązywaniu problemów i przezwyciężaniu trudności, z jakimi borykają się obywatele europejscy, korzystając ze swoich praw, w szczególności w kontekście transgranicznym;
- C. mając na uwadze, że ochrona osób dorosłych szczególnej troski jest ściśle związana z poszanowaniem praw człowieka; mając na uwadze, że każdą osobę dorosłą szczególnej troski należy uważać, podobnie jak każdego europejskiego obywatela, za podmiot praw i osobę zdolną do swobodnego, niezależnego i świadomego podejmowania decyzji w granicach jej zdolności, a nie tylko za biernego beneficjenta zabiegów i opieki;

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 71.

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

- D. mając na uwadze, że potrzeba zapewnienia szczególnej opieki niektórym dorosłym oraz różne regulacje dotyczące ich ochrony prawnej nie mogą stanowić przeszkód dla korzystania z prawa do swobodnego przepływu osób;
- E. mając na uwadze, że zmiany demograficzne i wydłużenie średniego trwania życia doprowadziły do zwiększenia liczby starszych osób, które nie są w stanie chronić swoich interesów ze względu na choroby związane z wiekiem; mając na uwadze, że istnieją również inne okoliczności, niezależne od wieku, takie jak niepełnosprawność umysłowa i fizyczna, również wrodzone, które mogą wpłynąć na zdolność osoby dorosłej do dbania o swoje interesy;
- F. mając na uwadze wystąpienie problemów związanych z rosnącym przemieszczaniem się expatriantów i emerytów pomiędzy państwami członkowskimi, wśród których znajdują się osoby wymagające szczególnej troski lub takie, które mogą jej wymagać w przyszłości;
- G. mając na uwadze istnienie rozbieżności pomiędzy ustawodawstwem poszczególnych państw członkowskich w dziedzinie właściwości miejscowych, prawa właściwego, uznawania i wykonywania środków ochrony osób dorosłych; mając na uwadze, że zróżnicowanie mających zastosowanie przepisów i wielość sądów właściwych mogą zagrażać prawu osób dorosłych szczególnej troski do swobodnego przepływu i przebywania w wybranym przez nie państwie członkowskim, a także właściwej ochronie ich majątku, jeżeli w jego skład wchodzi elementy o charakterze transgranicznym;
- H. mając na uwadze, że istnieją również różnice pomiędzy ustawodawstwami państw członkowskich w dziedzinie środków ochrony, pomimo postępów dokonanych w tej dziedzinie w następstwie zalecenia Komitetu Ministrów Rady Europy nr R (99) 4;
- I. mając na uwadze, że art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ wyklucza stan cywilny oraz zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych osób fizycznych z zakresu stosowania rozporządzenia;
- J. mając na uwadze, że konwencja haska stanowi zestaw zasad prawa prywatnego międzynarodowego szczególnie odpowiedni w odniesieniu do rozwiązywania problemów transgranicznych dotyczących osób dorosłych szczególnej troski; mając na uwadze, że pomimo iż od przyjęcia tej konwencji upłynęło немало czasu, dotychczas ratyfikowało ją niewiele państw członkowskich; mając na uwadze, że opóźnienie w ratyfikacji konwencji utrudnia ochronę osób dorosłych szczególnej troski w kontekstach transgranicznych w Unii; mając na uwadze, że wobec tego dla zapewnienia skuteczności konieczne jest działanie na szczeblu unijnym, aby zagwarantować ochronę osób dorosłych szczególnej troski w kontekstach transgranicznych;
- K. mając na uwadze, że osoba dorosła szczególnej troski to osoba, która ukończyła 18 lat i z powodu zaburzenia lub ograniczenia zdolności osobistych tymczasowo lub trwale nie jest w stanie zadbać o swoje interesy (sprawy osobiste lub majątkowe);
- L. mając na uwadze, że należy pamiętać o przepisach konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że Unia i państwa członkowskie są stronami tej konwencji;
- M. mając na uwadze, że przy opracowaniu strategii politycznych Unia musi zadbać o przestrzeganie zasad pomocniczości i proporcjonalności;
- N. mając na uwadze, że działania Unii w dziedzinie ochrony osób dorosłych szczególnej troski powinny mieć przede wszystkim na celu zagwarantowanie przepływu oraz uznawania i wykonywania przez organy państw członkowskich środków ochrony przyjętych na rzecz osób dorosłych szczególnej troski przez organy innego państwa członkowskiego, w tym rozpowszechniania i uznawania pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych, a także zacieśniania współpracy w tym zakresie między państwami członkowskimi;
- O. mając na uwadze, że „środki ochrony” oznaczają w szczególności środki opisane w art. 3 konwencji haskiej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

- P. mając na uwadze, że „pełnomocnictwo na wypadek niezdolności do czynności prawnych” oznacza upoważnienie do reprezentowania udzielone przez osobę dorosłą mającą zdolność do czynności prawnych, na mocy porozumienia lub jednostronnej czynności prawnej, które staje się skuteczne, gdy ta osoba dorosła traci zdolność do dbania o swoje interesy;
- Q. mając na uwadze, że należy ułatwić obywatelom dostęp do bardziej przejrzystych i precyzyjnych informacji na temat ustawodawstwa krajowego dotyczącego niepełnosprawności i ochrony osób dorosłych szczególnej troski, aby mogli oni samodzielnie podejmować świadome decyzje;
- R. mając na uwadze, że uzyskiwanie w odpowiednim czasie dostępu przez różne właściwe organy administracyjne i sądowe do informacji dotyczących sytuacji prawnej osób dorosłych objętych środkiem ochrony lub pełnomocnictwem na wypadek niezdolności do czynności prawnych mogłoby poprawić i wzmocnić ochronę tych osób;
- S. mając na uwadze, że utworzenie w każdym państwie członkowskim ewidencji lub rejestrów katalogujących decyzje administracyjne i sądowe o środkach ochrony na rzecz osoby dorosłej szczególnej troski oraz pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, w przypadku gdy pełnomocnictwa te są przewidziane w ustawodawstwie krajowym, mogłoby pomóc w ułatwieniu wszystkim właściwym organom administracyjnym i sądowym dostępu w odpowiednim czasie do informacji dotyczących sytuacji prawnej osób dorosłych wymagających szczególnej troski i w zagwarantowaniu większej pewności prawa; mając na uwadze, że należy w odpowiedni sposób zagwarantować poufność tych ewidencji lub rejestrów, zgodnie z prawem Unii i przepisami krajowymi dotyczącymi ochrony życia prywatnego i danych osobowych;
- T. mając na uwadze, że środki ochrony podjęte przez organy jednego państwa członkowskiego powinny być z mocy prawa uznawane w innych państwach członkowskich; mając na uwadze, że niezależnie od powyższego konieczne może okazać się wprowadzenie motywów odmowy uznania lub wykonania środka ochrony; mając na uwadze, że należy opisać motyw, jakie mogłyby podać właściwe organy danego państwa jako uzasadnienie odmowy uznania i wykonania środka ochrony przyjętego przez organy innego państwa członkowskiego, należy ograniczyć do ochrony porządku publicznego w danym państwie;
- U. mając na uwadze, że można stworzyć skuteczne mechanizmy na rzecz zapewnienia uznawania, rejestrowania i stosowania pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych w całej Unii; mając na uwadze, że należy utworzyć jednolity na szczeblu Unii formularz pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, aby zagwarantować jego skuteczność we wszystkich państwach członkowskich;
- V. mając na uwadze, że należy ustanowić jednolite formularze unijne, żeby ułatwić udzielanie informacji o decyzjach dotyczących ochrony osób dorosłych szczególnej troski, a także przepływ, uznawanie i wykonywanie tych decyzji; mając na uwadze, że pewność prawa wymaga, by każda osoba, której powierzono ochronę osoby dorosłej szczególnej troski lub jej mienia, mogła na wniosek otrzymać w rozsądnym terminie zaświadczenie określające jej funkcję, status i powierzone jej uprawnienia;
- W. mając na uwadze, że orzeczenie wydane w państwie członkowskim, które jest wykonalne w tym państwie członkowskim, powinno być wykonalne w innym państwie członkowskim bez potrzeby stwierdzenia jego wykonalności;
- X. mając na uwadze, że należałoby wdrożyć mechanizmy współpracy między państwami członkowskimi w celu promowania i ułatwienia komunikacji, jak również przekazywania i wymiany informacji dotyczących osób dorosłych szczególnej troski między właściwymi organami; mając na uwadze, że wyznaczenie przez każde państwo członkowskie organu centralnego, jak przewiduje konwencja haska, mogłoby przyczynić się we właściwy sposób do osiągnięcia tego celu;
- Y. mając na uwadze, że niektóre środki ochrony przewidziane przez organy jednego z państw członkowskich w odniesieniu do osób dorosłych szczególnej troski, w szczególności umieszczenie osoby dorosłej w placówce znajdującej się w innym państwie członkowskim, mogłyby pociągać za sobą konsekwencje natury logistycznej i finansowej dla innego państwa członkowskiego; mając na uwadze, że w takich przypadkach wskazane byłoby stworzenie mechanizmów współpracy między organami zainteresowanych państw członkowskich, by mogły one korzystać z możliwości podziału kosztów związanych z danym środkiem ochrony;

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

- Z. mając na uwadze, że istnienie organów centralnych nie powinno powstrzymywać organów administracyjnych i sądowych państw członkowskich przed bezpośrednim komunikowaniem się, jeśli taki sposób komunikacji wydaje się im bardziej skuteczny;
- AA. mając na uwadze, że od przyjęcia rezolucji Parlamentu z dnia 18 grudnia 2008 r. Komisja powinna była mieć wystarczająco dużo czasu, aby zebrać odpowiednią ilość informacji na temat wprowadzenia w życie konwencji haskiej w państwach członkowskich, które ją ratyfikowały, i opracować sprawozdanie, o które wnioskował Parlament we wspomnianej rezolucji;
1. gratuluje państwom członkowskim, które podpisały i ratyfikowały konwencję haską, oraz zachęca państwa członkowskie, które dotąd jej nie podpisały lub nie ratyfikowały, aby jak najprędzej to uczyniły; apeluje do Komisji o wywarcie presji politycznej na Radzie i państwach członkowskich, w celu zwiększenia liczby ratyfikacji do końca 2017 r.;
  2. zauważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia będący przedmiotem zaleceń zawartych w załączniku nie zastąpiłby konwencji haskiej; zawierałby on poparcie dla konwencji i zachęcał państwa członkowskie do jej ratyfikacji i stosowania;
  3. zauważa, że ochrona osób dorosłych szczególnej troski, w tym osób z niepełnosprawnościami, wymaga kompleksowego zbioru konkretnych i ukierunkowanych działań;
  4. zachęca państwa członkowskie, aby upewniły się, czy środki ochrony przewidziane w ich prawie krajowym dają wystarczającą możliwość dostosowania do sytuacji każdej osoby dorosłej szczególnej troski, tak aby właściwe organy krajowe mogły podejmować proporcjonalne indywidualne odpowiednie środki ochrony i aby uniknąć w ten sposób pozbawiania obywateli Unii przysługujących im praw, jeśli nadal są zdolni do korzystania z nich; zauważa, że w większości przypadków osób z niepełnosprawnościami niezdolność do czynności prawnych wynika z niepełnosprawności, a nie z wieku;
  5. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że nie wszystkie osoby dorosłe szczególnej troski wymagają jej ze względu na podeszły wiek, i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia środków w celu wzmocnienia ochrony prawnej i praw nie tylko starszych osób dorosłych szczególnej troski, ale również osób dorosłych, które są lub stały się osobami szczególnej troski i nie są w stanie bronić swoich interesów z powodu poważnej niepełnosprawności umysłowej lub fizycznej; uważa w związku z tym, że bardzo użyteczne byłoby wprowadzenie procedur wymiany i porównywania dobrych praktyk między państwami członkowskimi w oparciu o rodzaje ochrony;
  6. wzywa państwa członkowskie do promowania samostanowienia osób dorosłych przez wprowadzenie w prawie krajowym przepisów dotyczących pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych w oparciu o zasady przedstawione w zaleceniu Komitetu Ministrów Rady Europy nr CM/Rec(2009)11.;
  7. wzywa państwa członkowskie, aby zwróciły szczególną uwagę na potrzeby osób dorosłych szczególnej troski znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji oraz zastosowały środki służące czuwaniu nad tym, by osoby te nie doświadczały niedyskryminacji w związku ze swoją sytuacją; wobec tego wzywa państwa członkowskie, które uznają w swoim ustawodawstwie pełnomocnictwo na wypadek niezdolności do czynności prawnych lub które postanowią je wprowadzić, aby ich system prawny nie przewidywał kosztów lub formalności, które mogłyby stanowić nieuzasadnioną przeszkodę dla osób dorosłych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji chcących korzystać z pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnej, niezależnie od ich sytuacji finansowej;
  8. zwraca się do Komisji o uruchomienie, kontynuowanie i finansowanie projektów mających na celu zapoznanie obywateli Unii z ustawodawstwem państw członkowskich dotyczącym osób dorosłych szczególnej troski i środków ochrony dotyczących takich osób; wzywa państwa członkowskie do podejmowania odpowiednich środków i działań w celu zapewnienia wszystkim osobom na ich terytorium łatwo dostępnych i wystarczających informacji na temat ich ustawodawstwa krajowego oraz na temat dostępnych usług w dziedzinie ochrony osób dorosłych szczególnej troski;
  9. ubolewa, że Komisja nie podjęła działań w odpowiedzi na apel Parlamentu o przedłożenie we właściwym czasie sprawozdania Parlamentowi i Radzie, w którym streszczono by problematyczne kwestie i najlepsze praktyki przy praktycznym stosowaniu konwencji haskiej, i które powinno zawierać propozycje dotyczące unijnych środków uzupełniających lub doprecyzowujących sposób stosowania konwencji; uważa, że sprawozdanie takie mogłoby również uwzględniać problemy natury praktycznej, jakie napotkała Komisja przy zbieraniu informacji na temat stosowania konwencji haskiej;

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

10. wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 marca 2018 r. na podstawie art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wniosku dotyczącego rozporządzenia mającego na celu zacieśnienie współpracy między państwami członkowskimi oraz poprawę uznawania z mocy prawa i wykonywania orzeczeń dotyczących ochrony osób dorosłych szczególnej troski i pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych, zgodnie ze szczegółowymi zaleceniami przedstawionymi w załączniku;
  11. stwierdza, iż zalecenia te są zgodne z prawami podstawowymi oraz zasadami pomocniczości i proporcjonalności; podkreśla w związku z tym znaczenie uwzględnienia wśród najlepszych praktyk krajowych doświadczeń lokalnych społeczności i administracji terytorialnej;
  12. jest zdania, że postulowany wniosek nie pociąga za sobą skutków finansowych;
  13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, a także zaleceń przedstawionych w załączniku, Komisji i Radzie oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI

ZALECENIA DOTYCZĄCE TREŚCI PROPONOWANEGO WNIOSKU

A. ZASADY I CELE WNIOSKU

1. Promowanie informacji o orzeczeniach administracyjnych i sądowych dotyczących osób dorosłych szczególnej troski objętych środkami ochrony zgodnie z definicją zawartą w konwencji haskiej z dnia 13 stycznia 2000 r. o międzynarodowej ochronie osób pełnoletnich, oraz ułatwienie przepływu, uznawania i wykonywania tych orzeczeń.
2. Wdrożenie ewidencji lub rejestrów krajowych katalogujących, **z jednej strony**, orzeczenia administracyjne i sądowe **dotyczące** środków ochrony na rzecz osoby dorosłej szczególnej troski oraz, **z drugiej strony**, pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, o ile takowe istnieją, w celu zagwarantowania pewności prawa oraz ułatwienia przepływu i szybkiego dostępu dla organów administracji i właściwych sędziów do informacji dotyczących sytuacji prawnej osób objętych środkami ochrony.
3. Wdrożenie szczegółowych i odpowiednich środków służących promowaniu współpracy między państwami członkowskimi w oparciu o narzędzia zapewnione przez konwencję haską, w szczególności utworzenie organów centralnych, które będą odpowiadać za ułatwienie komunikacji między właściwymi organami państw członkowskich i koordynowanie przekazywania i wymiany informacji na temat orzeczeń administracyjnych i sądowych dotyczących osób dorosłych objętych środkami ochrony.
4. Zagwarantowanie, że dzielenie się informacjami dotyczącymi statusu ochrony osób dorosłych szczególnej troski między państwami członkowskimi oraz udzielanie dostępu do ewidencji i rejestrów środków ochrony i pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych odbywa się w sposób gwarantujący ścisłe przestrzeganie zasady poufności i przepisów dotyczących ochrony danych osobowych zainteresowanych osób dorosłych.
5. Wdrożenie jednolitych formularzy unijnych służących do ułatwiania przekazywania informacji na temat orzeczeń administracyjnych i sądowych dotyczących osób dorosłych szczególnej troski oraz przepływu, uznawania i wykonywania tych orzeczeń. Komisja może posłużyć się wzorami formularzy zalecanymi przez specjalną komisję dyplomatyczną konferencji haskiej zawartymi w dokumentach posiedzenia z września i października 1999 r. dotyczących ochrony osób dorosłych.
6. Przyznanie każdej osobie, której powierzono ochronę osoby lub mienia osoby dorosłej szczególnej troski, prawa do uzyskania od właściwych organów w rozsądnym terminie zaświadczenia określającego jej funkcję i powierzone jej uprawnienia, ważnego we wszystkich państwach członkowskich.
7. Wspieranie automatycznego uznawania w państwach członkowskich środków ochrony podejmowanych przez organy jednego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla wprowadzenia, w drodze wyjątku i zgodnie z art. 3 i 21 Karty praw podstawowych unii Europejskiej, gwarancji prawnych istotnych z punktu widzenia ochrony porządku publicznego w państwach, które mają uznać takie środki ochrony, pozwalających tym państwom uzasadnić nieuznanie i niewykonywanie takich środków ochrony.
8. Wspieranie wykonania środków ochrony podejmowanych przez organy jednego państwa członkowskiego w pozostałych państwach członkowskich bez konieczności przedstawiania zaświadczenia wykonalności tych środków.
9. Wspieranie konsultacji i współpracy między państwami członkowskimi w przypadku, gdy wykonanie orzeczenia rozpatrywanego przez organy jednego państwa członkowskiego mogłoby pociągać za sobą konsekwencje natury logistycznej i finansowej dla innego państwa członkowskiego, tak aby przedmiotowe państwa członkowskie mogły dojść do porozumienia w kwestii podziału kosztów związanych ze środkiem ochrony. Konsultacje i współpraca powinny zawsze odbywać się w interesie osoby dorosłej szczególnej troski objętej ochroną i przy pełnym poszanowaniu jej praw podstawowych. Zainteresowane organy mogłyby przedstawić właściwemu organowi administracyjnemu lub sądowemu środki alternatywne, przy założeniu że ostateczna decyzja pozostawałaby w gestii tego organu.
10. Wdrożenie jednolitych formularzy pełnomocnictwa na wypadek niezdolności do czynności prawnych, aby ułatwić zainteresowanym osobom, których świadoma zgoda musi zostać sprawdzona przez właściwe organy i zapewnienie przepływu i uznawania takich formularzy pełnomocnictwa.

Czwartek, 1 czerwca 2017 r.

B. DZIAŁANIA PRZEWIDZIANE WE WNIOSKU

1. Wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 marca 2018 r. na podstawie art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wniosku dotyczącego rozporządzenia mającego na celu usprawnienie współpracy między państwami członkowskimi oraz automatycznego uznawania i wykonywania orzeczeń o ochronie osób dorosłych szczególnej troski i pełnomocnictw na wypadek niezdolności do czynności prawnych.
-